

PÍSEŇ 0732

Stůj při mně, stůj

William Henry Monk

1. Stůj při mně, stůj, když na zem pa - dá stín. Když houstnou tmy, buď,

Pa - ne, strážcem mým. Když kla - me svět a sel - že pří - tel můj,

zá - šti - to bez - moc - ných, ty při mně stůj!

2. Je život pták, jenž rychle mizí v dál.
Na radost pláč - a slávu střídá žal
a chřadne vše, kam sahá obzor můj.
Ty, jenž se neměníš, i při mně stůj!
3. Ne záblesk jen a slůvko prchavé,
já toužím víc: po přítomnosti tvé.
Smět s tebou žít a uředník být tvůj!
Ty věčně přítomný, vždy při mně stůj!
4. Přijď v lásce své, ne jako mocný král,
a zdraví dej, kde žal i slzy vzal,
a srdce měj pro tichý povzdech můj:
příteli hříšníků, i při mně stůj!
5. Tys v mládí mém dal úsměv očím mým,
já jsem ti splácel pouhým vzdorem svým.
Když jsem se ztrácel, tys byl věrně můj.
I při mém skončení ty při mně stůj.

H. F. Lyte, Adrián Mikolášek